

http://www.lidovky.cz/swingers-na-sidlisti-051-/In_noviny.asp?c=A090815_000087_In_noviny_sko&klic=232913&mes=090815_0

Swingers na sídlišti

Lidové noviny, 15. srpna 2009

Když se řekne swingers, většina z nás si vybaví leda scény z filmu Eyes Wide Shut. V Česku jsou ale i lidé - odhaduje se, že zhruba sedm set párů, kteří do swingers klubů chodí pravidelně. Proč to dělají? A nebojí se, že jim výměna partnerů rozvrátí vztah? Autorka se ptala ve známém pražském klubu.

Člověk by to do toho domu neřekl, pomyslí si, když zvoním u vchodu do obyčejné nízké budovy na pražském sídlišti. V jejím suterénu se nachází Fantasy, jeden z nejvyhlášenějších swingers klubů ve městě. Zatímco čekám, až mi někdo otevře, běží mi před očima scény z filmu Eyes Wide Shut s Tomem Cruisem a Nicole Kidmanovou. Z něj totiž pochází mé základní povědomí o fenoménu swingers: jde o večírky, kde si lidé vyměňují partnery a milují se ve skupinách.

Swingers kluby se v západním světě rozšířily v osmdesátých letech minulého století a teď jejich obliba rychle stoupá i u nás. Proč tomu tak je, co lidé v těchto klubech vyhledávají a jaký má jejich záliba dopad na jejich partnerské vztahy a rodiny? S těmito otázkami sestupuji za mladým sympatickým majitelem klubu po schodech do suterénu. Představí se mi jako Petr, příjmení zveřejnit nechce.

Ocitám se v jiném světě.

Luxusní potměšilé prostředí, bohatě zásobený bar, vyhříváný bazén a o trochu dále několik menších a větších masážních a tematicky laděných místností s obřími plochými televizními obrazovkami, na nichž nonstop běží pornografické filmy. Specialitou je místnost pouze pro ženy, do které muži ani se svou partnerkou nesmějí (mohou se sem však dívat oknem). Nejvíce se toho ale odehrává ve velké místnosti, kde se většinou baví a po nějaké době i souloží několik párů najednou. „To zákaznicky velmi inspiruje, a většinou sem právě proto přicházejí,“ říká majitel podniku.

Ptám se, co tomu říkají sousedé. „Ti o nás samozřejmě už vědí, dozvěděli se o nás z internetu a byla to pro ně událost měsíce. Některým doslova ležíme v žaludku a někteří k nám chodí,“ směje se Petr.

Klub je určen pro páry a samotné ženy nad 18 let, samotní muži se tam dostanou jen na speciální party, která se koná jen jednou za několik měsíců a muži na ni mají o dost vyšší vstupné - 2500 korun. Přijít smí navíc jen tolik mužů, kolik je párů. „Kdybychom umožnili vstup samotným mužům na každou party, bylo by jich tu moc a atmosféra by byla nevyvážená,“ vysvětluje mi Petr.

Pár nebo single žena se tedy zaregistrují na webu (pár platí 1000 Kč, ženy mají vstup zdarma) a obratem obdrží adresu podniku s plánkem.

„Nový pár provedeme po klubu, vysvětlíme mu pravidla, odpovíme na otázky a dostanou klíčky od šatny. Oba si odloží kabáty nebo bundy, posadí se k baru a pomalu jsou vtahováni do atmosféry, popíjejí a seznamují se s ostatními páry. Po nějaké době se svléknou a zamíří do bazénu, popřípadě do pokoje.“ Není prý přitom žádná výjimka, když se páry poprvé jen rozhlížejí. „Nováčkům nedoporučujeme, aby se za každou cenu vrhali do všeho. Zážitek se nedá vzít zpátky a páry si sem nepřicházejí ublížit, ale zpestřit si svůj sexuální život, který tím dostává nový náboj,“ vysvětluje majitel.

Páry se seznamují v hlavní místnosti, v bazénu a na pokojích. Přilehnou k sobě a na základě projevených sympatií poznají, jestli druhá strana má, nebo nemá zájem.

Odmítnutí se tu bere s nadhledem, ne jako urážka. Na pokojích se nepije ani nekouří a nesmí se tam ani telefonovat. Zavolat si můžete jen ve vstupní chodbě a po dohodě s personálem. A ještě něco - jste-li příznivci sexu bez kondomu, swingers party pro vás není. Kondomy jsou tu povinné, najdete jich dostatek v každém pokoji.

Jeskynní muž Seznamuji se s třiatřicetiletým podnikatelem Pepou, který se mě snaží zasvětit do tématu. Podle jeho slov prý ale nemůžu psát o něčem, co si na vlastní kůži

nevyzkouším. A to nejlépe praxí. V první řadě se mám uvolnit v bazénu a pak... „Člověk, který to nezkusí, to nemůže pochopit. Je to stejné jako s jídlem. Když to nezkusíš, tak nevíš,“ přesvědčuje mě. Odolávám a zůstávám profesionálně nad věcí. I tak ale ve společnosti lehce oděných a neoděných lidí působím jako vetřelec. Vetřelec s diktafonem, který se snaží dobrat podstaty swingers klubů. I přesto je Pepa velmi sdílný. Je svobodný a coby takzvaný swinger velmi zkušený - kluby navštěvuje od svých pětadvaceti let, na první party ho pozvala jeho tehdejší partnerka. „Co je lidstvo lidstvem, muž byl vždycky tím, který lovil a chtěl více žen, než jich mohl mít,“ vysvětluje mi, proč vyhledává tuto zábavu. „Jeskynní muž nikdy neměl jednu manželku a to v nás zůstalo. Swingers v různých formách existoval ve všech epochách. Před padesáti lety sice nebyly kluby, ale dělo se to na domácích scénách v uzavřených skupinkách,“ říká přesvědčeně. Pepa prý své návštěvy klubu už nebere jako čistě sexuální záležitost, ale spíš jako setkání s lidmi, kteří se znají a scházejí se tu pravidelně. „Popovídáme si, odreagujeme se. Někdy při sexu, někdy bez něj,“ říká svobodný mladý muž. „Životní partnerku nemám. Jsem sám sameček, nikdo mě nechce a chápu proč. Přes den jsem v práci a o víkendu mám své koníčky.“ Kamarádi s přidanou hodnotou Protože jako samotný muž by se do klubu nedostal, chodí Pepa se svou kamarádkou Evou. „Kamarádíme se a milujeme se spolu. Máme mezi sebou kamarádský vztah, jakých je v dnešní době velmi málo. Občas střídáme partnery, ale není to pravidlem. Pokud na to máme chuť a ten člověk nám sedí, tak proč ne. Pokud se mně třeba líbí žena, ale partnerce se nelíbí partner, tak do toho nejdem. Já osobně své partnery musím poznat, musí tam být zajiskření. Pokud to tam není, tak ta ženská může dělat cokoliv, ale nepůjde to. Rozhodně to není o kráse, ale o jiskře - a ta u tebe je,“ usmívá se na mě Pepa.

Co si o lidech, kteří si vyměňují partnery, myslí odborník? Soud sexuologa Jaroslava Zvěřiny je jednoznačný: takzvaný swinging je zkrátka druhem promiskuitního sexu. „Vychází z toho, že vyměňování sexuálního partnera může přinést jisté oživení zájmu o [sex](#) a zvýšení sexuálních prožitků. Někteří jedinci tento druh sexu velmi propagují, není jich však mnoho. Extrémně promiskuitní jsou totiž jen asi tři procenta mužů a ještě méně žen. Rozhodně nejde o příliš přirozené počínání, protože lidská sexualita je evolučně charakterizovaná spíše párovými aktivitami,“ soudí Zvěřina.

„Lidé většinou prahnu po věrnosti. Ta ale, jak známo, neexistuje a touto formou se dvojice může dostat do polohy, kdy si může užít něco, co by za jiných okolností nevěra mohla být,“ oponuje majitel podniku. Na to, co je nevěra, má jasný názor: „Pokud o aktivitách partnera druhý partner ví, nevěra to není.“

Pokračování na straně II

Swingers na sídlišti

Dokončení ze strany I

Swingers akce ale pochopitelně dovedou manželství i rozvrátit. „Obecně ale platí, že manželství, které spolu nemá být, se rozpadne. A to, které spolu být má, se díky swingers utuží,“ myslí si Pepa.

Jeho partnerka, jedenačtyřicetiletá Eva, je čtrnáct let vdaná a má desetiletého syna. Pozvání do klubu poprvé [přijala](#) před dvěma měsíci. Proč? „S manželem nám to v sexu moc neklape, neuspokojí mě. Vlastně s ním žiju jen kvůli synovi a takhle si to kompenzuju,“ vysvětluje Eva a dodává: „Je to pro mě forma relaxace, která mi pomáhá překousnout problémy.“ Trvalo jí prý dlouho, než na to přistoupila. „Velmi záleží na partnerovi. Kdybych nepoznala Pepu, tak bych se tu nikdy neobjevila, s manželem by to nešlo. Má svou práci, koníčky a na tohle není. Nezkoušela jsem se ho na to ani zeptat, protože vím, jak by reagoval. On se o takových věcech odmítá bavit,“ říká Eva. A co by se stalo, kdyby se to dozvěděl? „To by nevydýchal. Já to neberu jako nevěru, on by to ale tak bral.“ Sex pod pokličkou Za zády své manželky klub navštěvuje i osmatřicetiletý stavbyvedoucí Jirka. „Sem chodím krátce, ale mám v oblíbě ještě jeden podobný klub, kam chodím už šest let. Hned od začátku to bylo skvělé. Je to sex na druhou, na úrovni, chodí sem skvělí lidi, zkrátka to tu je prima,“ pochvaluje si muž, který klub navštěvuje zhruba jednou měsíčně - bez manželky. „Vždycky zavolám některé své kamarádce. S manželkou by to nebylo ono. Tak by manželství asi nemělo vypadat. Manželé by k sobě měli být i citově vázaní a jejich vzájemná intimita by měla být pro ostatní tabu.“ Že je to

pokrytecký přístup, si Jirka nepřipouští, z odhalení ale strach má. „Kdyby se to žena dozvěděla, tak bychom už asi nebyli manžely,“ přiznává.

Tajně do klubu chodí i třicetiletý Tomáš, generální ředitel velké firmy. „S přítelkyní jsme se bavili o tom, že bychom sem spolu někdy zašli, ona to ale nechtěla pochopit. Neví, že já jsem to už udělal. Ona ještě není odhodlaná.“

Co na to [odborník](#)? „Jako náplast na problémy v partnerském vztahu je to nefunkční a velmi problematické. Není-li partner informován, jde samozřejmě o nevěru. Je-li informován, pak ostatně rovněž. Tolerance partnerů k podobným aktivitám se totiž může rychle měnit. Obecně považují swingers za vztah výrazně ohrožující,“ říká nekompromisně Zvěřina.

Všichni návštěvníci klubu, kteří byli ochotni se mnou mluvit, měli jedno společné: svou zálibu tají nejen před životními partnery. „Vědí o tom jen dvě mé nejbližší kamarádky,“ říká Eva. „U nás je podobných zařízení velmi málo, je to pořád tabu. V zahraničí do swingers klubů chodí jedno procento populace, u nás se odhaduje, že je to tak sedm set párů,“ pokračuje majitel klubu.

„Byli bychom rádi, kdyby se lidé třeba přišli jen podívat. Aby viděli, že to není násilné, hromadné, že lidé sem chodí hlavně odpočívat a trošku si zpestřit život,“ uzavírá majitel. Co k tomu dodává sexuolog Zvěřina? „Chápu majitele klubu, že svému byznysu dělá reklamu. Jde však o druh komerčního sexu, který nepochybně patří k rizikovým - na rozdíl třeba od konzumace pornografie nebo užívání erotických pomůcek - a který tedy nelze z hlediska lékařského nikterak doporučit nebo propagovat.“

Nejde o příliš přirozené počínání, protože lidskou sexualitu evolučně charakterizují spíše párové aktivity sexuolog Jaroslav Zvěřina

JANA TRŽILOVÁ